

A Fővárosi Ítéletábra a dr. Czudar Balázs ügyvéd (címe) által képviselt dr. felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Miniszterelnökség, Perképviseleti és Döntőbizottsági Főosztály (1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 1-3., ügyintéző: dr. Ádám Réka kamarai jogtanácsos) által képviselt Miniszterelnökség (1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 1-3.) alperes ellen közérdekű adat kiadása miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. augusztus 23. napján kelt 25.P.21.582/2018/9. számú ítélete ellen az alperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett, a felperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett és 12. sorszám alatt pontosított fellebbezése folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és az alperest arra kötelezi, hogy 15 napon belül küldje meg a felperesnek a ... e-mail címre

1. azon ingatlanok helyrajzi számát, amelyek esetében a 455/2017. (XII. 27.) Korm. rendelet szerinti elővásárlási jog gyakorlására felhívó nyilatkozat került továbbításra az alperesi minisztériumot vezető miniszter részére;
2. jogi személy megkereső (tulajdonos) esetében az arra vonatkozó adatokat, hogy ezen ingatlanok esetében a megkeresés mely személytől, mikor és mekkora összegű vételár megjelölésével érkezett;
3. az 1. pontban írt ingatlanok közül az alperesi minisztériumot vezető miniszter a Magyar Állam nevében mely ingatlanok vonatkozásában élt elővásárlási joggal;
4. azon szerződések elektronikus másolatát, amelyek - elővásárlási jog gyakorlása esetén - ezen döntését megelőző vagyonértékelés elkészítésére vonatkoztak, az esetleges személyes adatok kitakarása mellett.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes - 9. sorszámú jegyzőkönyvben pontosított - keresetében arra kérte, hogy kötelezni az alperest, hogy elektronikus úton a ... címre küldje meg a részére az alábbi közérdekű adatokat: (1.) azon ingatlanok helyrajzi száma, amelyek esetében a világorökség védelmével összefüggésben a Magyar Államot megillető elővásárlási jog gyakorlásának szabályairól szóló 455/2017. (XII. 27.) Korm. rendelet szabályai szerint a kötelezett elővásárlási jog gyakorlására felhívó nyilatkozatot továbbított az alperesi minisztériumot vezető miniszter számára; (2.) arra vonatkozó tételes adatok, hogy az 1. pont szerinti ingatlanok esetében mikor, kitől, mekkora összegű vételár megjelölésével érkezett megkeresés az alperesi minisztériumot vezető miniszter részére; (3.) arra vonatkozó tételes adatok, hogy az alperesi minisztériumot vezető miniszter a Magyar Állam nevében mely ingatlanok

vonatkozásában élt elővásárlási joggal; (4) azon szerződések elektronikus másolata, amelyek az elővásárlási jog gyakorlása esetén ezen döntését megelőző vagyoneértékelés elkészítésére vonatkoztak.

Keresetében előadta, hogy a kérelme közérdekű adatok kiadására irányul, személyes adat kiadására nem. Az alperes az 1., 3., 4. pontban kért adatok közérdekű voltát nem vitatta, a 2. pontban írt adatok közül az időpont és a vételár kérése álláspontja szerint személyes adatnak nem minősülhet, a megkeresést küldő természetes személy esetén a megkereső neve személyes adat, jogi személy esetén azonban nem.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Egyrészt azzal védekezett, hogy a közérdekű adatok megismerésére irányuló kereseti kérelem nem felelt meg a vonatkozó hatályos jogszabályi előírásoknak, mivel a közérdekű adat megismerése iránti igény módosítására nincs mód. Ilyen esetben új közérdekű adat megismerése iránti igényről van szó, ugyanakkor a közérdekű adat kiadása iránt indított perben az igénylés szerinti adatokhoz képest több, vagy más adat kiadását az adatigénylő nem kérheti. Hivatkozott arra is, hogy a keresetlevél 1. pontja alatt rögzített kereseti kérelem nem értelmezhető, mivel a kormányrendelet a kérelemben foglalt kötelezettséget nem rögzíti az alperes irányában.

Azzal is érvelt, hogy a kért adatok személyes adatok, és a személyes adatok védelme a jogi személyeket is megilleti. Álláspontja szerint, ha a jogszabályi kötelezettségének eleget téve valamely természetes vagy jogi személy adatot bocsát egy közfeladatot ellátó szerv rendelkezésére, az ezen tény alapján nem eredményez közérdekű adat minőséget.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest hogy közölje a felperessel azon ingatlanok helyrajzi számát, amelyek esetében a 455/2017. (XII. 27.) Korm. rendelet szerinti elővásárlási jog gyakorlására felhívó nyilatkozat került továbbításra az alperesi minisztériumot vezető miniszter részére, valamint az arra vonatkozó adatokat, hogy ezen ingatlanok esetében a megkeresés mikor és mekkora összegű vételár megjelölésével, továbbá jogi személy megkereső esetében mely személytől érkezett, és az alperesi minisztériumot vezető miniszter a Magyar Állam nevében mely ingatlanok vonatkozásában élt elővásárlási jogával. Kötelezte továbbá az alperest, hogy a fenti határidőben és módon küldje meg a felperes részére azon szerződések elektronikus másolatát - az esetleges személyes adatok kitakarása mellett -, amelyekre elővásárlási jog gyakorlása esetén ezen döntést megelőző vagyoneértékelés elkészítésére vonatkoztak.

Az elsőfokú bíróság döntését az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 31. § (3) bekezdése, 29. § (1) bekezdése, 3. § 5. pontja értelmezésére és alkalmazására alapította.

Elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes keresetlevelében foglalt kereseti kérelem 1. pontjánál 2018. augusztus 23. napján megtartott perfelvételi tárgyaláson történt, pontosításként megjelölt perbeli cselekmény a Pp. 7. § 12. pontjának c) alpontja értelmében keresetváltoztatásnak minősült-e és ennél fogva a keresetindítási határidőt e tekintetben elmulasztotta-e a felperes. Megállapította, hogy a kereseti kérelem 1. pontja szerinti igény egyértelmű elírást tartalmazott, a kereseti kérelem 2. pontjában rögzített adatkérés ugyanis az 1. pont szerinti ingatlanokra vonatkozó tételes adatokra vonatkozott, melyből következett, hogy az ingatlanok helyrajzi számának feltüntetése a 2. pont szerinti adatkérés teljesítéséhez is elengedhetetlen volt, annak hiányában az ingatlanok azonosítása lehetetlenné vált volna. A felperes az adatigénylése teljes körű megválaszolását várta a keresete alapján. Ez az alperesi hivatkozással ellentétben értelmezhetőnek minősült.

Arra következtetett, hogy a felperes a perfelvételi tárgyaláson megváltoztatta a keresetét, amely azonban nem jelentett tartalmában eltérést a keresetlevélben foglalt kereseti kérelemtől, hiszen a 2. pont eleve magában foglalta az 1. pontban rögzítetteket is. Érvelése szerint ebből következően a

keresetindítási határidő elmulasztása nem merülhetett fel, a keresetlevél előterjesztésére nem vitásan a keresetindítási határidőn belül került sor.

Rögzítette, hogy nem volt vitatott, hogy a felperes csatolt tartalommal terjesztett elő adatigénylést, az adatkezelés ténye, valamint az sem, hogy az adatigénylés teljesítését az alperes megtagadta. Ezeket a tényeket, ezért a Pp. 266. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel valónak fogadta el. Megítélése szerint abban a körben kellett elsődlegesen az ügy érdemét tekintve állást foglalnia, hogy a kiadni kért adatok közérdekű adatnak minősültek-e vagy sem.

Rögzítette ebben a körben, hogy az alperes minisztériumként állami feladatot látott el, az adatigénylés pedig nem vitásan a kezelésben lévő olyan adatra vonatkozott, amely a tevékenysége végzése során keletkezett. A világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény 6/A. § (1) bekezdése értelmében a Magyar Államot megillető elővásárlási jog gyakorlása részben az alperesi minisztériumot vezető miniszter feladata a világörökség védelmével összefüggésben a magyar államot megillető elővásárlási jog gyakorlásának szabályairól szóló 455/2017. (XII. 27.) Korm. rendelet 3. § (1) bekezdése alapján a rendelet 2. számú mellékletében foglaltak szerint. A perbeli adatigénylés pedig a rendelet 1. számú mellékletében felsorolt ingatlanokkal kapcsolatban azon ingatlanok megnevezésére irányult, amelyek tekintetében elővásárlási jog gyakorlására felhívó nyilatkozatot küldtek a miniszter számára, valamint a további pontokban a megkeresés tételes adataira a megkeresések alapján az elővásárlási jog gyakorlásának megtörténte, továbbá az elővásárlási jog gyakorlása esetére azon szerződések kiadására vonatkozott, amelyek e döntést megelőző vagyoneértékelés elkészítésére vonatkoztak.

Arra következtetett, hogy a miniszter feladatkörébe tartozó tevékenységre és a minisztérium kezelésében lévő információra vonatkoztak a kért adatok, mely egyúttal a miniszter közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezett. Ennélfogva az esetleges személyes adatok kivételével az Info tv. 3. § 5. pontjának megfelelően közérdekű adatnak minősült.

Az ellenkérelemben foglaltak alapján a továbbiakban kizárólag a felperesi adatigény értelmezhetőségét, illetve az adatigényléssel érintett körnek a személyes adat fogalma alá eső voltát kellett vizsgálni a Pp. 342. § (1) bekezdésének rendelkezéseire a kereset és az ellenkérelem keretei közötti vizsgálat követelményeire figyelemmel.

Indokolása szerint a felperes valóban nem térhetett el az adatigénylésben foglaltaktól. E körben azonban az eltérést megszorítóan kellett értelmezni, ugyanis csak az minősül az adatigényléstől való eltérésnek, amely az abban foglaltakon túli vagy más adat kiadására irányul. Indokolása szerint az első keresetlevél 1. pontjában rögzített kereseti kérelem nem minősült új adatigénylésnek a korábban kifejtettek szerint, mivel az 1. pont alatti kereseti kérelemnek a 2. pont alatti kereseti kérelemmel való tartalmi egyezősége megállapítható volt, ezért a kereseti kérelem 1. pontjának értelmezhetőségével kapcsolatos alperesi érveket sem fogadta el az elsőfokú bíróság.

Vizsgálta azt is, hogy az adatigény személyes adat kiadására irányult-e. Rögzítette, hogy az ingatlanokkal kapcsolatos ügyletekben részt vevő természetes személyek adatai nem vitásan nem voltak közérdekű adatok, a kereset azonban nem is érintette ezeket az adatokat.

Kifejtette, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) alapján tévesen következtetett az alperes arra, hogy a jogi személyeket is megilletné az Info tv.-ben meghatározott személyes adatokra vonatkozó jogvédelem. Érvelése szerint az Info tv. által az Alaptörvényben biztosított alapjogként, tehát alanyi jogként igényelhető adatmegismerésre vonatkozó igény polgári jogi igény, ezért a Ptk.-nak az alapelvei az adatigényléssel kapcsolatban keletkezett polgári jogviszonyokban is érvényesülnek. Ugyanakkor a közérdekű adatok megismerésének lehetővé tételére vonatkozó Info tv. 26. § (1) bekezdése szerinti kötelezettség csak a jogszabályban meghatározott esetekben volt megtagadható. A Ptk. alapelveinek érvényesülése ezért nem jelentette önmagában azt, hogy a Ptk. által biztosított jogvédelem figyelembe vehető felperes alanyi jogával szemben. A közérdekű adatok kiadásának kötelezettsége alóli kivételeket ugyanis az Info tv. 27. §-a tartalmazta, miközben a Ptk. Első könyvének Harmadik részében találhatóak a személyiségi jogok

védelmére vonatkozó szabályok. Ezek a Ptk. rendelkezések nem minősültek az Info tv. 27. §-a szerinti korlátozó rendelkezéseknek.

Hangsúlyozta, hogy a személyes adatok fogalmára és a közérdekű adati minőség szempontjából való értékeléskor az Info tv.-ben rögzített szabályokból kellett kiindulni. Az Info tv. 3. §-a tételesen rögzíti, hogy mit kell érteni közérdekű adat, illetve a személyes adat fogalmán. Ennek értelmében az érintett fogalma a természetes személyek körére terjed ki. Ebből pedig az következett, hogy a jogi személyek nyilatkozataira vonatkozó adatok közérdekű adatnak minősülnek, azok kiadása kizárólag az Info tv. 27. §-ában rögzített esetben tagadható meg.

Mivel az alperes ilyen megtámadási okra nem hivatkozott, ezért az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adva kötelezte az alperest a kért közérdekű adatok kiadására, egyúttal az Info tv. 30. § (1) bekezdése alapján kötelezte alperest, hogy a kiadandó dokumentumokban a meg nem ismerhető személyes adatokat tegye felismerhetetlenné.

A perköltségről a döntést a Pp. 81. § (5) bekezdésére figyelemmel mellőzte.

Az ítélet ellen a felperes és az alperes is fellebbezést terjesztett elő.

Az alperes fellebbezésében elsődlegesen kérte az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását. Másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását. Fellebbezését eljárási, illetve anyagi jogszabálysértésre alapította.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 237. § (3) bekezdés a) pontját megsértve a személyes adat fogalmának értelmezése körében nem közölte a felperes kifejtett álláspontjával ellentétes jogértelmezését, melyet olyan jogszabályhelyekre alapított (Info tv. 3. § 1. pont, 27. §), amiket maga a felperes nyilatkozataiban nem jelölt meg. Megítélése szerint az elsőfokú bíróságnak ez a mulasztása a per érdemére kihatott, mivel a mulasztás következtében a vitás kérdésben további a bíróság állásfoglalása alapján szükségessé váló érdemi nyilatkozattételre nem kerülhetett sor. Amennyiben ugyanis a Pp. 237. § (3) bekezdés a) pontjában írt kötelezettségnek a bíróság eleget tesz, úgy a jogértelmezése alapján az érintett adatok közérdekű adattá minősítéséből következően szükségszerű vizsgálni, és későbbiekben bizonyítást folytatni abban a tekintetben, hogy az adatok az üzleti titok körébe esnek-e.

Hangsúlyozta, hogy a bírósági eljárási kötelezettségek megtartása a perbeli esetben kiemelt jelentőséggel bír, mivel a közérdekű adatigénylésben kiadni kért adatok a bírósági eljárásban félként részt nem vevő személyek jogait is érintik.

Álláspontja szerint az anyagi pervezetés hiányából következően a Pp. 237. § (1) bekezdése is sérült. Utalt arra, hogy a felperes keresetlevelében kifejezetten megerősítette, hogy az adatigénylés személyes adat kiadására nem irányul, szükség lett volna, ezért annak tisztázása, hogy a felperes a természetes személyekkel összefüggésben mit tekint személyes adatnak. Megítélése szerint bizonytalan volt, hogy a felperes kereseti kérelmében mindössze arra vonatkozóan kívánt nyilatkozni, hogy a természetes személyek nevének kiadása nem volt tárgya az adatigénylésének, vagy a személyes adatok körébe - helyesen - az Info tv. 3. § 2. pontjának megfelelően egyéb, az ingatlanok tulajdonosával összefüggésbe hozható ismeret is beleértett, ezért az adatigénylés körébe azokat sem kívánta bevonni. Álláspontja szerint a személyes adatok körével kapcsolatos alperesi álláspont a kereset alapjául szolgáló válaszlevélből kiolvasható, és az ellenkérelmükben is kifejtették, hogy a közérdekű adatigénylésben kiadni kért jelen ügyben vitatott adatkör egyes elemei együttesen értelmezhetőek, és összefüggéseik alapján minősülnek személyes adatnak. Mivel az elsőfokú bíróság e tekintetben is elmulasztotta jogszabályi kötelezettségét, ezért jogsértő ítélet született.

Az anyagi jogszabálysértés körében arra hivatkozott egyrészt, hogy az elsőfokú ítélet az Info tv. szó szerinti értelmezése alapján döntötte el a jogvitát. Figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság az

ítéletében is hivatkozott iránymutatást, mely szerint a polgári jog alapelvei alkalmazandók az adatigényléssel keletkezett polgári jogi jogviszonyokban. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság természetes személyek személyes adatainak kiadására is kötelezte az alperest, ezáltal túlterjeszkedett a kereseti kérelmen is. Bár természetes személyek nevének kiadására vonatkozó kötelezést nem tartalmaz az elsőfokú ítélet, azonban a nevek kiadása hiányában is személyes adatok sérelmével járhat az elsőfokú ítélet, az érintett személyek tulajdonában álló ingatlanok helyrajzi számai, a kapcsolódó vételi ajánlat összege és annak időpontja összefüggésében. Nem zárható ki az ingatlan helyrajzi száma alapján az ingatlantulajdonosok személyének azonosítása. A megjelölt adatokkal együttesen, a konkrét személlyel összefüggő gazdasági ismeret részét képezi a vételi ajánlat összege, és ezzel azonosíthatóvá válik a konkrét személy. Az ilyen gazdasági ismeretek pedig a személyes adatok körén belül védelmet élveznek, kiadásukkal jogsérelem következne be. Álláspontja szerint, ezért az elsőfokú ítélet sérti az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésében védett személyes adatok védelméhez való jogot.

Hivatkozott arra is, hogy az Alaptörvény jogforrási hierarchiában elfoglalt helyéből következően, helytelen volt az elsőfokú bíróságnak a fentiekkel ellentétes jogértelmezése.

Megítélése szerint helytelen az a jogértelmezés is, mely szerint az adatok kiadása kizárólag az Info tv. 27. §-ában rögzített esetében tagadható meg. Utalt arra, hogy a 27. §-ban meghatározott eseteken túl is van lehetőség közérdekű adatok kiadásának megtagadására, ilyen például az üzleti titok körébe eső adatok.

Sérelmezte azt is, hogy az ítéleti megállapítással ellentétben az érintett adatok nem közérdekű adatok, tekintettel arra, hogy azok nem a Miniszterelnökség közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkeztek. A jelen ügyben érintett adatok nem az alperes tevékenységére vonatkoznak, és nem is a közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkeztek. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem végezte el teljes körűen annak vizsgálatát, hogy az érintett adatok közérdekű adatnak minősülnek-e. Ebben a körben előadta, hogy a közfeladat, amellyel az elsőfokú bíróság az adatokat összefüggésbe hozta az Alaptörvény rendelkezései alapján behatárolható [Alaptörvény P) cikk (1) bekezdése]. Érvelése szerint, ha az alperes az állam nevében eljárva nem él a Korm. rendelet biztosította állami elővásárlási joggal, úgy az Alaptörvényben meghatározott közfeladat tekintetében állami feladat ellátásra nincs szükség, illetve feladat ellátásra nem kerül sor. A meghatározott idő elteltével állami nyilatkozattétel hiányában is megszűnik az elővásárlási jog. Ebből arra következtetett, hogy a jogalkotó maga is úgy rendelkezett, hogy ha közfeladat ellátása nem merül fel, akkor az alperes részére további intézkedést nem kell tennie. Ezekben az esetekben, az elővásárlási joggal érintett ingatlanok tulajdonosainak adatai, függetlenül attól, hogy a bíróság személyes adatnak minősíti-e azokat vagy sem, a közfeladat-ellátás körén kívül eső adatoknak minősülnek, tehát nem tartoznak az Info tv. 3. § 5. pontjának hatálya alá.

Kifogásolta azt is az ítélet rendelkező része alapján, hogy az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmet és a felek nyilatkozatait nem teljes körűen értelmezte. Válaszlevelükben már közölték azt a tényt, hogy az adatigénylés időpontjáig a Kormányrendelet által a Magyar Állam részére biztosított elővásárlási jog alapján tulajdonszerzés nem történt, az érintett időpont tekintetében utóbb nyilvánvalóan nem állhatott be változás. A válasznak e kiemelt része alapján pedig a szerződések kiadására vonatkozó kötelezés is értelmét veszti.

Hivatkoztak végül arra, hogy a perfelvételi tárgyalás folyamán felmutatták a felperes jelen perrel érintett adatigénylésével azonos tartalmú, újabb igénylésére 2018. augusztus 16-án küldött alperesi választ, amely alapján felperes az első adatigénylést követően bekövetkezett két ingatlan tulajdonjogának megvásárlásáról részletesen tájékoztatást kapott, ezért a 2018. március 10-i állapotra (közérdekű adat igénylés időpontja) vonatkozó esetleges újabb alperesi nyilatkozat további, a felperes által bizonyítottan ismert adatokon kívül információval nem szolgálhat.

A felperes kizárólag a perköltség vonatkozásában terjesztett elő fellebbezést. Kérte az elsőfokú ítélet

megváltoztatását oly módon, hogy a másodfokú bíróság kötelezze az alperest a perrel kapcsolatban felmerült felszámított költségei megfizetésére.

Fellebbezését arra alapította, hogy a jogi képviselője a per 2018. augusztus 23.-i tárgyalását megelőző napon szabályszerűen benyújtotta a perköltség felszámítását tartalmazó beadványát, amely a tárgyalás időpontjában feltehetően még nem állt az elsőfokú bíróság rendelkezésére, ezért elmulasztotta a perköltségről való rendelkezést. Mivel a beadványt szabályszerűen benyújtotta, ezért a perköltségről való rendelkezés nem volt mellőzhető.

A felperes fellebbezése nem alapos, az alperes fellebbezése kisebb részben alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés korlátaira tekintettel bírálta felül.

A felperes keresetlevelében egyértelművé tette a személyes adatok körét illető álláspontját. Ennek értelmében a megkeresések időpontjait és az abban foglalt vételi árakat nem tekintette személyes adatoknak, a megkeresést küldő természetes személy esetén nem vitatta, hogy a megkereső személye személyes adat, jogi személyek esetén azonban igen. Az alperes ezzel szemben valamennyi megkereső, természetes, illetve jogi személyek esetén is személyes adatnak tekintette a 2. pontban kért adatokat, azaz azt, hogy ki, mikor, milyen vételárért küldött megkeresést az alperesnek. A felek közötti jogvita lényegét képező fenti kérdésben a kereset és az ellenkérelem, a jogvita keretei tisztázottak voltak. A Pp. 237. § (1) bekezdése alapján nem volt szükség további anyagi pervezetésre.

Az alperesi válaszlevélben és a keresetben, ellenkérelemben foglaltak alapján a felek jogvitája elsősorban a közérdekű adatok és a személyes adatok körének meghatározására koncentrált, ami az elsőfokú bíróság által feltárt tényállás alapján kizárólag jogkérdésnek minősült. Nem kellett a feleket további bizonyítandó tényről tájékoztatni anyagi pervezetés keretében. A felperes csak a fellebbezésében hivatkozott üzleti titokra, ez a hivatkozása azonban a Pp. 7. § (1) bekezdés 4. pontja és a Pp. 373. § (1) bekezdése alapján nem vizsgálható. A Pp. 237. § (3) bekezdés a) pontja nem értelmezhető úgy, hogy a tisztázott keretekkel rendelkező jogvitát eldöntő bírósági jogértelmezésről az érdemi döntést megelőzően, anyagi pervezetés keretében kellene tájékoztatni a feleket. A (3) bekezdés értelmében tájékoztatásra a jogvita kereteinek tisztázása érdekében kerülhet sor, és nem új tények, új jogi érvek előadása végett.

Az elsőfokú bíróság nem sértett jogszabályt az alperesi ellenkérelem értelmezése, illetve figyelembe vétele körében sem. Az alperes válaszlevelében akként nyilatkozott, hogy nem szerzett tulajdont. Amikor az elsőfokú tárgyaláson vitássá vált egy sajtóhír folytán, hogy az alperes milyen tartalmú nyilatkozatot tett egy ingatlan elővásárlása kapcsán, a jogi képviselő azt adta elő, hogy nem tud arról, hogy lett volna 2018. januárjában nyilatkozat, csak nyári szerződéskötésről tud. A felperes közérdekű adatkérése azonban egyrészt nem a szerződéskötésre, vagy a tulajdonszerzésre, hanem arra irányult, hogy mely esetben élt az elővásárlási jogával, azaz mely esetben tett a Korm. rendelet 5. § (1) bekezdése szerinti nyilatkozatot. Másrészt nem a közérdekű adatkiadási perre tartozik annak vizsgálata, hogy élt-e az alperes elővásárlási jogával, illetve ilyen döntését megelőzően készült-e vagyonértékelés elkészítésére vonatkozó szerződés. Az alperesnek a 3., 4. pontban írt kérdésre vonatkozó határozott nemleges válasza, illetve ilyen szerződés hiányának közlése is közérdekű adat, illetve a közérdekű adatkérés teljesítése. Az alperes ilyen határozott nyilatkozatot az említett 2018. januári nyilatkozat kapcsán az elsőfokú eljárás során sem tett. A tárgyaláson felmutatott nyilatkozat tartalma a jegyzőkönyv alapján nem volt rekonstruálható, annak rögzítését azonban a felek sem kérték.

Az elsőfokú bíróság fentiek alapján nem sértette meg az elsőfokú eljárás szabályait az ügy érdemére kiható módon a fellebbezésben írt okokból. Az elsőfokú bíróság ítéletének a Pp. 381. § szerinti hatályon kívül helyezésére, illetve a Pp. 369. § (1) bekezdés alapján, eljárási szabálysértés miatti megváltoztatására nem volt alap.

Az elsőfokú bíróság a tényállást és a felek kérelmét lényegében megfelelően rögzítette, azzal a helyesbítéssel, hogy a perfelvételi tárgyaláson a keresetlevél 1. pontjában foglaltak tekintetében a felperes nem keresetet változtatott. A Pp. 237. § (1) bekezdése szerinti anyagi pervezetés körébe tartozóan javította ki ellentmondó perfelvételi nyilatkozata (keresetlevele) hibáját, a kereseti kérelmét pontosította. A keresetlevele tényállási része ugyanis tartalmazta, hogy a felperes a kereseti kérelemben megjelölt közérdekű adatok kiadását kérte, ezzel ellentmondásban állt az 1. pont megfogalmazása. Az ellentmondást az elsőfokú tárgyaláson tett keresetpontosítással küszöbölte ki. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor az 1. pont tekintetében a pontosított keresetnek megfelelően adott helyt a keresetnek, ezért ez az ítélet érdemi felülbírálatának nem képezte akadályát.

A fellebbezett körben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével nagyobb részben, annak indokaival pedig részben egyetértett.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

Az elsőfokú bíróságnak az ügy érdemét illetően elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a kért adatok valamely része, illetve egésze közérdekű adat-e, vagy személyes adatként nem minősül közérdekű adatnak.

Ennek a kérdésnek a megválaszolásához a Ptk. rendelkezéseinek elsőfokú bírósági értékelésére nem volt szükség, és a fellebbezés ebben a részben sem foghatott helyt. A polgári jogelvekből és a Ptk. rendelkezéseiből a személyes adatok körére nem vonható le következtetés. Az Info tv. 26. §, 28. §-ai alapján benyújtott közérdekű adat megismerése iránti igény bíróság előtti érvényesítése az Info tv. 31. § (1) bekezdése alapján, nem polgári jogi, hanem par excellence alapjogi igényérvényesítés. Az igény érvényesítése Alaptörvény VI. Cikk (3) bekezdésének végrehajtását szolgáló Info tv. alapján valósul meg, az alanyi jog polgári jogi normára nem vezethető vissza. Annak ellenére sem, hogy a személyes adatok védelméhez való jog és a közérdekű adatok megismeréséhez való jog szoros kapcsolatban áll egymással, kölcsönösen korlátozzák egymás érvényesülését. Ennek elsődleges ütközőpontja a közérdekből nyilvános adatok köre.

Az Info tv. 3. § 5. pontja szerinti közérdekű adatok és az Info tv. 3. § 2. pontjában írt személyes adatok körének elválasztásánál nem az Info tv. 27. §-ának nyilvánosság korlátozását lehetővé tevő rendelkezéseinek van elsődlegesen jelentőségük. Személyes adatok az Info tv. 3. § 6. pontja alapján, közérdekből, törvény által meghatározott esetben közérdekből nyilvánosak lehetnek, ilyen külön törvényre, vagy az Info tv. ilyen tartalmú rendelkezésére, illetve közérdekből nyilvános személyes adatra azonban a felek nem hivatkoztak.

Az elsőfokú bíróság ugyanakkor helyesen foglalt állást az Info tv. alapján akként, hogy a jogi személyek adatai nem minősülnek személyes adatnak, ezáltal személyes adatként nem kivételek a közérdekű adatok kiadása iránti kötelezettség alól. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság okfejtése kapcsán azt hangsúlyozza, hogy az Info tv. 3. § 1., 2. pontja szerinti személyes adat fogalmi eleme, hogy az érintett természetes személy. A közérdekű adatok fogalma alól ezért az Info tv. értelmében csak a természetes személyek személyes adatnak minősülő adatai kivételek. Az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdéséből nem következik az, hogy a jogi személyek adatai ne

tartozhatnának a közérdekű adatok körébe. Az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezés sem ad lehetőséget a jogi személyekre történő kiterjesztésre, az Info tv. 3. §-a ugyanis kifejezetten a fogalmi definíció részeként nevesíti, hogy a személyes adatok fogalmi elemének részeként az érintett természetes személy. A jogi személyek adatainak védelme, ha azok közérdekű adatok, a 7/2016. (IV. 6.) AB határozatban is kifejtettek szerint, elsősorban az üzleti titokra vonatkozó nyilvánosság korlátozó szabályok [pl. Info tv. 27. § (3) bekezdés utolsó mondata] alapján lehetséges, nem pedig az Info tv. személyes adatok védelmére vonatkozó, vagy az Alaptörvény rendelkezéseinek keresztül. Az elsőfokú bíróság jogértelmezése fentiekre figyelemmel nem sértette az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdését.

A fellebbező álláspontjával szemben a Korm. rendelet 3. §, 4. §, 5. §-aira figyelemmel helyesen következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy a kért adatok az alperes közfeladatával összefüggésben keletkeztek. Az alperesnek nemcsak az a jogszabályban meghatározott közfeladata, hogy az Alaptörvény P) cikk 1) bekezdése értelmében védje a kulturális értékeket. Az alperes jogszabályban meghatározott közfeladatának része a jogszabályban írt határidőn belüli döntéshozatal a Korm. rendelet 3. § (3), (4) bekezdése szerinti felajánlások alapján az elővásárlási jog gyakorló nyilatkozat megtételéről, vagy annak mellőzéséről, és az ehhez szükséges iratkezelés. Ennek érdekében kezeli a megkeresést és annak mellékleteit, amelyek a 4. § (1), (2) bekezdései alapján az 1-3. pontban írt adatokat tartalmazzák az adott ingatlan vonatkozásában. A megkeresések és az abban foglalt adatok ezért az alperes jogszabályban meghatározott közfeladat ellátásával összefüggésben keletkezett és kezelt adatai. Az alperes nem vitatta, hogy a kért adatok a birtokában vannak. A közfeladat ellátása körébe tartozó döntéshozatalra tekintettel alaptalan volt az alperes azon védekezése, hogy amennyiben az alperes nem él elővásárlási jogával, nem történik közfeladat ellátása.

Az alperes azonban arra helyesen hivatkozott, hogy a természetes személy megkeresők esetében nemcsak a megkereső személye, hanem a megkeresés időpontja és a vételár értéke is személyes adat. Az adatkéréskor hatályos Info tv. 3. § 1., 2. pontja alapján nemcsak a természetes személy neve minősül személyes adatnak, hanem személyes adat az érintettel kapcsolatba hozható olyan adat, illetve az abból levont következtetés is, amely alapján az érintett azonosítható. A természetes személy az Info tv. 3. § 1. pontja értelmében nemcsak közvetlenül a neve alapján, hanem több, a nyilvánosság számára elérhető információ révén is, kétséget kizáróan azonosítható lehet.

A Korm. rendelet 4. § (1) bekezdése és a (2) bekezdése értelmében a megkereső a tulajdonos, és csatolnia kell azt a szerződést, amelyből a vételár és a tulajdonos megismerhető. Az ingatlan helyrajzi száma és a megkeresés időpontja alapján a megkeresés időpontjában tulajdonjoggal rendelkező természetes vagy jogi személy, azaz a megkereső az ingatlan-nyilvántartás nyilvánossága folytán bárki számára egyértelműen azonosítható. Ezen információk birtokában a megkereső, az ingatlan-nyilvántartás segítségével - közvetve - bárki számára elérhetően, teljes bizonyossággal azonosítható, nemcsak a jogi személyek, de a természetes személyek esetében is. Ezért a felperes érvelésével szemben természetes személy esetén már a helyrajzi szám és az időpont, valamint a vételár közlése - a megkereső nevének közlése nélkül - is személyes adatnak minősül az Info tv. 3. § 1., 2. pontja értelmében. Az érintett természetes személy személyes adata az, hogy ingatlanát milyen áron kívánta eladni, illetve adta el, ha az állam nem él elővásárlási jogával. Elővásárlási jog gyakorlása hiányában az ingatlan nem válik nemzeti vagyonná. A felperes nem jelölt meg olyan jogszabályi rendelkezést, amely az Info tv. 3. § 6. pontja szerinti közérdekből nyilvános adatként a természetes személy személyes adatának nyilvánosságra hozatalát rendelné el a 2. pontban írt adatkörben.

A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) alapján részben - a 2. pontot

illetően a természetes személy megkereső tulajdonosok tekintetében - megváltoztatta.

Mivel a kért adatok közérdekű adatnak minősültek, és az alperes az elsőfokú eljárás során az Info tv. 27. §-ában foglalt, vagy más jogszabályi nyilvánosság korlátozási okra nem hivatkozott, illetve illet nem bizonyított, az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül kötelezte az Info tv. 31. § (7) bekezdése alapján az alperest az adatközlésre. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján egyebekben az ügy érdemében helybenhagyta azzal, hogy az adatközlést a felperesi kérelemhez és részbeni megváltoztatáshoz igazítva, illetve az egyértelmű végrehajtás érdekében pontosítva, a rendelkező részben foglaltak szerint rendelte el.

A felperes perköltség tekintetében bejelentett fellebbezését alaptalannak találta a másodfokú bíróság. Az iratok között nem volt fellelhető a felperes által hivatkozott költségjegyzék, ezért az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül mellőzte a felperes részére perköltség megállapítását a Pp. 81. § (5) bekezdésére és a költségjegyzék hiányára figyelemmel.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét ezért a perköltség tekintetében is a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperesi fellebbezés kisebb részben volt alapos, azonban nem állapítható meg, hogy a kért adatok mekkora részét érinti a megváltoztatás a 2. pont tekintetében. A másodfokú bíróság továbbá valamennyi pontban a közérdekű adatok kiadására kötelezte az alperest, fentiekre tekintettel a pernyertesség-pervesztesség arányát a részbeni megváltoztatás nem módosította.

A felperes kizárólag a perköltség tekintetében fellebbezett eredménytelenül, az alperes a per fő tárgya tekintetében előterjesztett fellebbezése a pernyertesség-pervesztesség arányán a fentebb kifejtettek szerint nem változtatott. Az alperes részére ezért másodfokú perköltség a Pp. 364. § folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján nem volt megállapítható. A felperes fellebbezési ellenkérelmet és költségjegyzéket nem terjesztett elő, a másodfokú bíróság ezért részére a Pp. 364. § folytán alkalmazandó Pp. 80. §, és 81. § (5) bekezdésére figyelemmel másodfokú perköltséget nem állapított meg.

A fellebbezési eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes volt.

Budapest, 2019. január 18.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró